

JAK TEMU BYLO NA MIKULÁŠA

Mikuláš byl vážený a důstojný pán s dlouhým fúsem, kerý byl oděty v bíle dlúhé košili, ornátě, na hlavě mjel pomalovanú a pozlacenú mitru a v rukách berlu. Mikuláša doprovázal anděl v bílém oděty s košíkem plným maškrttek pro dobré děcka a prutem na neposluchy, smrtka s kosú též v bílém odětá, v kožuchu byli čerchmanti s ovčíma rohama, vyplazenýma jazykama a plechovýma zvoncama na řetazoch kolevá těla, laufer s tatarem, nekde též turek, žid a františkáni, husaři, zvířecí masky (třebas koni) aj hodná Mikulášova Matička v bíle plachetce, košíkem, prutem a zvoncem (chodila aj sama v předvečer 8. 12. do hospodářství, v kerých děcka za nemodlení prutem přes ruky pleščila lebo hodné sušenýma jabkama a iným ovocem podarovala).

Všecky postavy, až na Mikuláša, nemľuvily. Dycky šli v průvodu, v kerém šla popředěj kobyła, potem smrt, žid, turci a další tací, za nima šli čerchmanti, laufer a nakonec šel důstojně Mikuláš s andělem. Laufera, kerý hlasitým búcháním pod oknama vědmo dával příchod Mikuláša, vyhlížaly mamjenky, aby mu pravily, de ve stavení koš s maškrtkama najdú. Mikuláš za zvuku cinkání zvonečka vešel do stavení, čerchmanti ostali za dveřma a chvílama zařvali a zařinčali řetazy. Mikuláš pravil dětem, aby si kleknuly na kolena a pomodlily sa (esli to tedy neuděľaly už předtím). Modlit' sa moseli aj velcí, inak by ich čerchmanti hodili do nedalekéj bařiny. Gdyž děcka s modlitbama skončily (otčenáš aj iné), opáčily na všecky Mikulášovy otázky a počuly pochaly aj kárání za ich hocávní, byly obdarovány maškrtú (křížaly, pečené figurky Mikuláša lebo čerchmanta, perníky a tak dalėj, bohatí dostali i drobnú hračku lebo knižku. Neposluchy dostaly měch zemňákú lebo zemňákových okrúžkú, rodiče dotali na nich prut. Dyž sa blížila chvíla odchodu, zavolal eště Mikuláš čerchmanty a připomenúl děckám, aby sa modlily, poslúchaly rodiče a d'elali dobré skutky.

(F. Bartoš, 1891; Šuleř, 1989; Brandstetrová, 2013; NMVP – Svátek sv. Mikuláše)